

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2020 — UX mod Governo della Repubblica italiana
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Bologna — Italien)**

(Sag C-658/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – formaliteten – artikel 267 TEUF – begrebet »national ret« – kriterier – socialpolitik – direktiv 2003/88/EF – anvendelsesområde – artikel 7 – årlig betalt ferie – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 2 og 3 – begrebet »en person med tidsbegrænset ansættelse« – fredsdommere og ordinære dommere – forskelsbehandling – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – begrebet »objektive forhold«)

(2020/C 297/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Bologna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UX

Sagsøgt: Governo della Repubblica italiana

Konklusion

- 1) Artikel 267 TEUF skal fortolkes således, at Giudice di pace (fredsdommer, Italien) henhører under begrebet »ret i en af medlemsstaterne« som omhandlet i denne artikel.
- 2) Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at en fredsdommer, som inden for rammerne af sine funktioner udfører reelle og effektive ydelser, der ikke fremtræder som et rent marginalt supplement, og for hvilke han modtager vederlag, der har karakter af løn, kan henhøre under begrebet »arbejdstager« som omhandlet i disse bestemmelser, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) § 2, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at begrebet »en person med tidsbegrænset ansættelse« i denne bestemmelse kan omfatte en fredsdommer, der er udnævnt for en begrænset periode, som inden for rammerne af sine funktioner udfører reelle og effektive ydelser, der ikke fremtræder som et rent marginalt supplement, og for hvilke han modtager vederlag, der har karakter af løn, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 4) § 4, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som ikke fastsætter en ret for en fredsdommer til at få en årlig betalt ferie på 30 dage ligesom den ferie, der er fastsat for ordinære dommere, i det tilfælde, hvor denne fredsdommer henhører under begrebet »en person med tidsbegrænset ansættelse« som omhandlet i denne rammeaftales § 2, stk. 1, og hvor han befinder sig i en situation, der kan sammenlignes med situationen for en ordinær dommer, medmindre en sådan forskelsbehandling er begrundet i forskellene i de krævede kvalifikationer og karakteren af de opgaver, som de nævnte dommere har ansvaret for, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.